

Львівська національна музична академія імені М.В. Лисенка
Кафедра народних інструментів

«ПОГОДЖУЮ»

Гарант освітньо-професійної
програми, проректор з науково-
педагогічної діяльності та
інноваційного розвитку, професор

 Юрій СОКОЛОВСЬКИЙ
27 серпня 2024 року

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Проректор з науково-педагогічної
роботи, доцент

 Богдан ДАШАК
28 серпня 2024 року

«ПОГОДЖУЮ»

Декан факультету оркестрових
інструментів, доцент

 Тарас ЛАЗУРКЕВИЧ
27 серпня 2024 року

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ МЕТОДИКА ВИКЛАДАННЯ СПЕЦІАЛЬНИХ ДИСЦИПЛІН

Рівень вищої освіти	Другий (магістерський)
Ступінь вищої освіти	Магістр
Галузь знань	02 Культура і мистецтво
Спеціальність	025 Музичне мистецтво
Освітньо-професійна програма	Музичне мистецтво
Профілізація	Бандура, Сопілка, Цимбали, Гітара, Баян, Акордеон
Статус	Обов'язкова компонента освітньої програми (ОК1.3)
Загальний обсяг	3 кредити ЄКТС (90 годин)
Форма підсумкового контролю	Залік (3), Атестаційний екзамен (3)
Термін викладання	1 семестр
Факультет	Факультет оркестрових інструментів
Форма навчання	Денна, заочна

Львів – 2024

Робоча програма навчальної дисципліни «Методика викладання спеціальних дисциплін» для профілізацій: бандура, сопілка, цимбали, гітара, баян, акордеон з галузі знань 02 «Культура і мистецтво» зі спеціальності 025 «Музичне мистецтво» оновлена, відповідно до освітньо-професійної програми «Музичне мистецтво» другого (магістерського) рівня вищої освіти, затвердженої Вченою Радою ЛНМА імені М. В. Лисенка від 26 серпня 2024 року (Протокол № 1).

Розробник:

КУЖЕЛЕВ Дмитро Олександрович – кандидат мистецтвознавства, професор кафедри народних інструментів.

Робоча програма навчальної дисципліни затверджена на засіданні кафедри народних інструментів

від ”_27_” __серпня__2024 р., протокол № _1_

1. Мета та завдання навчальної дисципліни

Мета навчальної дисципліни – підготовка висококваліфікованих і всебічно розвинутих музикантів-виконавців, які професійно володіють методикою викладання гри на народних інструментах та ознайомлені з особливостями історичного розвитку українського народно-інструментального мистецтва.

Основним завданням є закріплення знань, отриманих з попередніх курсів спеціальних дисциплін: «методики викладання гри» та «історії виконавського мистецтва» (кваліфікація «бакалавр»).

2. КОМПЕТЕНТНОСТІ, ЯКИМИ ПОВИНЕН ОВОЛОДІТИ ЗДОБУВАЧ

2.1 Загальні компетентності (ЗК)

- ЗК1.** Здатність спілкування іноземною мовою.
- ЗК2.** Вміння виявляти, ставити та вирішувати проблеми.
- ЗК3.** Здатність використовувати інформаційні та комунікативні технології.
- ЗК4.** Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.
- ЗК5.** Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.
- ЗК6.** Здатність генерувати нові ідеї (креативність).
- ЗК7.** Здатність до міжособистісної взаємодії.
- ЗК9.** Здатність працювати автономно.

2.2 Спеціальні (фахові) компетентності (СК)

- СК1.** Здатність створювати, реалізовувати і висловлювати свої власні художні концепції.
- СК2.** Усвідомлення процесів розвитку музичного мистецтва в історичному контексті у поєднанні з естетичними ідеями конкретного історичного періоду.
- СК4.** Здатність інтерпретувати художні образи у виконавській/диригентській/композиторській/педагогічній діяльності.
- СК5.** Здатність збирати та аналізувати, синтезувати художню інформацію та застосовувати її для теоретичної, виконавської, педагогічної інтерпретації.
- СК6.** Здатність викладати спеціальні дисципліни в закладах освіти з урахуванням цілей навчання, вікових та індивідуальних особливостей здобувачів освіти.
- СК7.** Здатність аналізувати виконання музичних творів або оперних спектаклів, здійснювати порівняльний аналіз різних виконавських інтерпретацій, у тому числі з використанням можливостей радіо, телебачення, Інтернету.
- СК8.** Здатність взаємодіяти з аудиторією для донесення музичного матеріалу, вільно і впевнено репрезентувати свої ідеї (художню інтерпретацію) під час публічного виступу.

3. ПРОГРАМНІ РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ (РН)

РН1. Володіти професійними навичками виконавської, творчої та науково-педагогічної діяльності.

РН3. Визначати стильові і жанрові ознаки музичного твору та самостійно знаходити переконливі шляхи втілення музичного образу у виконавстві.

РН4. Професійно здійснювати аналіз музично-естетичних стилів та напрямків.

РН5. Вибудовувати концепцію та драматургію музичного твору у виконавській діяльності, створювати його індивідуальну художню інтерпретацію.

РН6. Володіти музично-аналітичними навичками жанрово-стильової та образно-емоційної атрибуції музичного твору при створенні виконавських, музикознавчих та педагогічних інтерпретацій.

РН7. Володіти термінологією музичного мистецтва, його понятійно-категоріальним апаратом.

РН8. Здійснювати викладання гри на інструменті/вокалу /диригування/музикознавчих дисциплін/композиції з урахуванням потреб здобувача освіти, цілей навчання, вікових та індивідуальних особливостей здобувача.

4. РОЗПОДІЛ ДИСЦИПЛІНИ ЗА СЕМЕСТРАМИ, ГОДИНАМИ ТА ВИДАМИ НАВЧАЛЬНИХ ЗАНЯТЬ

НАЗВА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ	Розподіл за семестрами			Кількість кредитів ECTS	Кількість годин						Розподіл аудиторних годин на тиждень за семестрами		
	Екзамени	Заліки	Атестаційні екзамени		Загальний обсяг	Аудиторних				Самостійна робота (денна/заочна)	Семестри		
						Всього (денна/заочна)	у тому числі:				1	2	3
							Лекційні (денна/заочна)	Індивідуальні	практичні		Кількість тижнів в семестрі		
											15	15	15
											15	15	15
Методика викладання спец.дисциплін		3	4	3	90	30/6	30/6			60/84	-	-	2/6

Розподіл годин та кредитів по курсах та семестрах

КУРС	СЕМЕСТРИ	Кількість кредитів ECTS	Кількість годин					
			Загальний обсяг	Аудиторних				Самостійна робота (денна/заочна)
				Всього (денна/заочна)	у тому числі:			
					Лекційні (денна/ заочна)	Індивідуальні	практичні	
I								
	1							
	2							
II		3	90	30/6	30/6			60/84
	3	3	90	30/6	30/6			60/84

5. Програма навчальної дисципліни

Змістовий модуль 1. Навчально-виховні завдання педагога спеціального класу.

Тема 1. Виховні аспекти роботи педагога спеціального класу

Тісний зв'язок навчальної та виховної роботи педагога з фаху. Важливе значення єдності виховання і навчання що враховує індивідуальні властивості учня, розвиток його активності та свідомості. Відповідальність педагога не лише за професійне навчання учня, але й формування його ідейно-естетичних позицій, високих моральних властивостей, волі, характеру, любові до музики й інших видів мистецтва. Виховання працездатності, самостійності та патріотизму.

Тема 2. Індивідуальний підхід до учня

Індивідуальний підхід як чинник плекання творчої особистості. Індивідуальність в системі «авторитарної» та «ліберальної» педагогіки.

Змістовий модуль 2. Музичні здібності та методи їх розвитку

Тема 1. Музикальність, музичний слух та пам'ять Поняття музичного слуху та музикальності. Способи виявлення музичних здібностей. Музичний слух та його специфічні різновиди: абсолютний, відносний, мелодичний, гармонічний, тембровий, ритмічний, динамічний. Внутрішній музичний слух як здатність вільно оперувати звуковими уявленнями поза реальним звучанням. Його важлива роль

для музиканта-виконавця. Зв'язок слухових уявлень з руховими. Методи розвитку і вдосконалення музичного слуху на основі активізації музичного мислення учня.

Музична пам'ять як синтез слухової, рухової, логічної та зорової пам'яті. Поєднання слухової та рухової пам'яті – основа пам'яті виконавця. Активізація уваги та інтересу до виконуваного твору як чинники розвитку музичної пам'яті. Аналіз форми як один з методів логічного осмислення і запам'ятовування твору.

Змістовий модуль 3. Організація та планування навчального процесу

Тема 1. Поняття індивідуального плану

Поняття індивідуального плану. Індивідуальний план – основа для успішної музично-художньої та технічної роботи з учнем. Продуманий та вміло підібраний високохудожній репертуар як важливий засіб виховання виконавської майстерності учня. Неприпустимість завищення ступеня складності репертуару при складанні індивідуального плану.

Тема 2. Урок як основна форма навчання

Завдання та зміст уроку як основної ланки педагогічного процесу. Етапний характер завдань, що стоять на уроці та поєднання поточних завдань із загальним планом художнього виховання учня. Основні розділи уроку: перевірка домашньої роботи, робота педагога з учнем над заданим репертуаром, робота над гамами, етюдами, читка з листа, перегравання повторного репертуару.

Тематичне спрямування уроку для рішення першочергових завдань: текстологічних, артикуляційних, фразувальних, гармонічних, аплікатурних, поліфонічних.

Підготовка педагога до уроку – необхідний розділ педагогічної роботи.

Тема 3. Організація домашньої роботи учня

Система домашніх занять: режим та розпорядок роботи; норма щоденної роботи та визначення її оптимального обсягу. Чинники збільшення працездатності.

Змістовий модуль 4. Розвиток виконавської техніки

Тема 1. Професійна постановка баяніста як базова ланка формування виконавської техніки

Визначення постановки як комплексу раціональних психо-моторних дій виконавця в процесі гри на інструменті. Необхідність формування стійкої посадки та оптимального контакту з інструментом за умови забезпечення свободи та еластичності руки.

Шкідливість догматичних настанов щодо формування постановки. Поняття індивідуальної постановки та її зв'язок з фізичними особливостями учня.

Тема 2. Поняття виконавської техніки,

Поняття виконавської техніки як сукупності вмінь, прийомів гри, за допомогою яких музикант досягає необхідного художнього результату. Техніка і свобода виконавця. Еволюція педагогічних поглядів на розвиток виконавської техніки. Сучасна методика про свободу виконавця як організовану координацію відповідних нервово-м'язевих функцій організму. Методи попередження та усунення шкідливих напружень.

Тема 3. Анатомічні та психофізичні засади техніки музиканта

Структура і функції виконавського апарату. Провідна роль музично-художніх уявлень музиканта, що визначає його рухово-ігрові процеси. Розумова робота як чинник, що за наявності музичних та рухових даних, забезпечує високі технічні досягнення.

Автоматизація ігрових рухів – умова формування виконавських навичок; роль свідомості та підсвідомості в цьому процесі. Шкідливість механічних тренувань. Загальні характеристики слухо-моторних дій виконавця: координація, контактування з клавіатурою (струнами), технічна домінанта. Подолання технічних труднощів. Робота в повільному темпі.

Змістовий модуль 5. Робота над музичним твором

Тема 1. Основні етапи роботи над музичним твором

Робота над музичним твором – основа індивідуального навчання на інструменті, розвитку художнього мислення та майстерності учня. Етапи роботи над музичним твором та їх взаємозв'язок. Перший етап – попереднє ознайомлення з музичним твором з метою формування загального уявлення про твір та початкового варіанту його виконання.

Другий етап – ретельне вивчення нотного тексту. і детальне опрацювання формул мікроструктурного інтонування, підпорядкованого образному змісту музики.

Штрихи та засоби артикуляції як важливі чинники виразного виконання і адекватного втілення характеру твору. Робота над динамікою. Робота над ритмом. Робота над фразуванням. Аплікатура.

Основне завдання завершального етапу - художньо переконливе і емоційно втілення образного змісту твору. Співтворчий характер інтерпретаторського мистецтва. Підготовка до естрадного виступу – режим занять, психологічна підготовка.

Тема 2. Робота над поліфонією

Поняття поліфонії та її різновиди. Аналіз поліфонічних творів: визначення основних композиційних розділів фуґи (та інших поліфонічних форм), характеристика тематизму, і створення на цій основі плану інтерпретації. Особливості виконавського втілення поліфонічної фактури.

Змістовий модуль 6. Поняття народного музичного інструмента.

Тема 1. Визначення народного музичного інструмента та його критерії.

Багатоскладовість визначення “народний музичний інструмент”: Етнографічний, демографічний та соціальний компоненти поняття “народного музичного інструмента”.

Змістовний модуль 7. Мистецтво скоморохів Київської Русі

Тема 1. Скоморохи - представники музичної культури Київської Русі та їх історична роль у формуванні сучасного народно-інструментального виконавства.

Народно-інструментальне музикування східних слов'ян (скоморохи, музики при княжих дворах, ратна музика). Скоморохи – основні представники народно-інструментальної традиції Київської Русі.

Удосконалення збережених реліктів скоморошого інструментарія (домра – балалайка, гуслі) В.Андреєвим та його культурно-просвітницька діяльність по відродженню народно-інструментальної культури Росії на рубежі XIX-XX ст. Образи скоморошества у творчості російських композиторів-класиків XIX ст.

Змістовний модуль 8. Історія баянного (акордеонного) мистецтва. Гармоніка в Росії, Україні у XIX ст.

Тема 1 Походження гармоніки та її поширення в Росії, Україні у XIX ст.

Гармоніка та споріднені з нею язичково-духові, клавішні інструменти (китайський шен, орган, фісгармонія, концертино, бандонеон). Перші зразки гармонік німецького майстра Ф.Бушмана (1822) та К.Деміана (1829). Різновидності гармоніки XIX ст. – концертино, бандонеон. Відповідність інструментальної виразності гармоніки популярній побутовій музиці, як передумова стрімкого її поширення в Росії та Україні від середини XIX ст.

Винахід хроматичної гармоніки М.Белобородовим та його “Оркестр гуртка любителів гри на хроматичних гармоніках”. Концертна діяльність оркестрів гармоністів XIX ст. Д.Юрова, та В.Варшавського, а також відомих гармоністів –

П.Невського, В.Іванова, П.Жукова, М.Монахова; в Україні – М.Пономарьова, І.Кладіті, О.Морозова. Особливості їх репертуару та манери виконання, скерованих на традиції міського побутового музикування.

Тема 2 . Баянне виконавство початку ХХ ст. (1907-1940 рр.).

Винахід нового різновиду гармоніки–баяна П.Стерліговим (1907) та подібних моделей гармоніки зарубіжними майстрами – П.Сопрані, Мірвальдом. Розширення репертуару за рахунок доступних баянові нескладних творів музичної класики та концертна діяльність перших баяністів-аматорів – Я.Орланського-Титаренка, О.Бокова, М.Зеленка, П.Стригіна, О.Тульського-Батіщева; на Україні – С.Синецького, А.Сичова, Г.Ягодкіна, А.Приходька та ін.

Соціокультурні передумови стрімкого піднесення баянно-гармонного виконавства 20-30-х рр. М.Іпполітов-Іванов та А.Луначарський про політико-агітаційну та музично-просвітницьку роль гармоніки.

Масові конкурси-огляди виконавців на народних інструментах 1926-1929 рр. та їх важлива роль у виявленні талановитих музикантів, що своїм мистецтвом довели мистецьку спроможність баяна. Просвітницька діяльність перших баянних оркестрів (Л.Бановича, О.Клейнарда) та ансамблів (тріо О.Кузнецова, Я.Попкова, О.Данилова; тріо родини Бесфамільнових –“БАХ”, квартет Онєгіних, квартет монофонів).

Баянні класи в київському музичному училищі (1924) та музичних технікумах Москви (1925), Ленінграда (1926). Відкриття кафедри народних інструментів в Київській консерваторії (1938) та плідна педагогічна діяльність її засновника – М.Геліса.

Виконавське мистецтво П.Гвоздева, І.Паницького – баяністів, що демонструють професійне виконавське мистецтво.

Перші спроби створення оригінальної баянної літератури 30-х рр. (Сюїта Ф.Кліментова, Концерт для виборного баяна Т.Сотнікова, Концерт для баяна з оркестром народних інструментів Ф.Рубцова).

Тема 3 . Баянне виконавство другої половини ХХ ст. початку ХХІ ст.

Баян в роки війни (1941-1945). Особливості його функціонування. Послаблення ролі академічного напрямку баянного виконавства, внаслідок екстремальних умов воєнного періоду. Виконавська діяльність відомих баяністів у складі прифронтових концертних бригад – Ю.Казакова, М.Різоля, П.Гвоздева, І.Маланіна, К.М'яскова. Перша Соната для баяна М.Чайкіна (1944).

Успіхи вітчизняних баяністів (А.Беляєв, В.Галкін, Ю.Казаков, Е.Мітченко, А.Полєтаєв) на міжнародних фестивалях молоді та конкурсах 50-60-х рр. Просвітницьке спрямування високого виконавського мистецтва видатних українських баяністів – М.Різоля та В.Бесфамільного.

Поширення баяна в музично-освітніх закладах України, Росії. Важлива роль провідних педагогів – М.Геліса, В.Горохова, М.Чайкіна, П.Гвоздєва, С.Колобкова, І.Алексєєва, М.Оберюхтіна, І.Яшкевича, М.Різоля у становленні вітчизняної баянної педагогіки.

Творчість для баяна композиторів 50-60-х рр. – М.Чайкіна, А.Холмінова, Ф.Рубцова, М.Різоля, К.Мяскова, В.Дікусарова. Твори для баяна 50-60-х рр. як стимул зростання виконавської майстерності баяністів.

Тема 4. Акордеонне мистецтво зарубіжних країн.

Виконавське мистецтво провідних українських баяністів 70-90-их рр. – Ф.Ліпса, Ю.Вострєлова, В.Семенова, О.Ковтуна, О.Склярова, О.Шарова та ін. Характерні виконавські стильові та репертуарні їх тенденції.

Творчість для баяна російських композиторів 70-90-их рр. ХХ ст. – А.Репнікова, Вл.Золотарьова, С.Губайдуліної, А.Кусякова, Г.Банщикова, С.Берінського, Є.Дербенка, О.Тимошенка та ін. Характерні ознаки їх сучасної музичної мови та новації у сфері баянного інструменталізма.

Акордеонне мистецтво країн Західної Європи – Німеччини, Франції, Польщі, Чехії, Словаччини, Сербії, Данії, Фінляндії, Норвегії. Виконавство латиноамериканських акордеоністів – А.П'яццолі, Д.Салуцці, Л.Ді-Маттео, Сівуки, В.Стасюка.

Змістовний модуль 9. Українські народні музичні інструменти.

Тема 1. Походження кобзи-бандури. Кобзарська традиція на Україні кінця XVI – XIX ст.

Українські народні інструменти та їх основні групи (струнні, духові, ударні інструменти).

Кобза-бандура. Її походження та поширення на Україні в кінці ХУІ-ХУІІ ст. Кобзарі Запорізької Січі. Жанрове розмаїття їх репертуару. Важливе місце в ньому дум та історичних пісень, в яких оспівувалось героїчне минуле українського народу.

Кобзарська традиція ХУІІІ-XIX ст. Та її славетні представники – Г.Любисток, О.Розумовський, А.Шут, О.Вересай, М.Кравченко, Ф.Холодний, Г.Пархоменко, І.Кучугура-Кучеренко та ін.

Козарські цехи. Необхідність організації кобзарських шкіл та їх роль у збереженні мистецтва мандрівних бандуристів.

Тема 2. Мистецтво бандуристів ХХ ст.

Г.Хоткевич – видатний бандурист, письменник, фольклорист. Його подвижницька діяльність по відродженню бандури на початку ХХ ст. Запровадження ним нової форми оркестрового виконавства бандуристів, продемонстрованого на ХІІ-му археологічному з'їзді у Харкові (1902 р.). Ініціювання професійного навчання бандуристів у лисенківській музично-драматичній школі (1908), харківському музично-драматичному інституті (1925). Створення перших творів для бандури Г.Хоткевича та випуск його першої школи гри на бандурі (1907).

Національно-просвітницький характер творчості послідовників Г.Хоткевича – представників харківського способу гри на бандурі – В.Кабачка, В.Ємця, З.Штокалка. Їх плідна концертна і педагогічна діяльність в Україні та за рубежом.

Бандура в системі професійної музичної освіти. Відкриття класу бандури на кафедрі народних інструментів Київської консерваторії (1950). Її перші викладачі-бандуристи – В.Кабачок, М.Полотай, А.Бобир. Запровадження класу бандури до Львівської консерваторії (1954). Творча та педагогічна діяльність засновника львівської школи гри на бандурі В.Герасименка.

Виконавська творчість сучасних бандуристів (Г.Менкуш, В.Єсіпок, П.Чухрай, Л.Посікіра, Р.Гриньків, Оксана Герасименко, Ольга Герасименко, В.Мішалов) та націотворча роль їх мистецтва.

Створення оригінального концертного репертуару для бандури українськими композиторами – М.Дремлюгою, К.Мясковим, А.Коломійцем, Ю.Олійником, В.Зубицьким, Оксана Герасименко, В.Кирейко та ін.

Тема 3. Оркестри та ансамблі українських народних інструментів.

Троїсті музики – основний прототип народно-інструментальних (мішаних) ансамблів на Україні. Їх походження та типові інструментальні поєднання (за традиційної участі в ансамблі скрипки та бубна).

Оркестр державного українського народного хору ім.Г.Верьовки. Його склад та репертуар. Оркестр національного радіо та телебачення й інші різновидності оркестрів народних інструментів на Україні (домро-балалаєчні оркестри з групою бандур, цимбал, оркестр с.Мельнице-Подільського під керівництвом В.Зуляка, однорідні оркестри). Капели та ансамблі бандуристів.

Тема 4. Історія цимбального мистецтва.

Цимбали – їх походження та широке розповсюдження в країнах Південної і Східної Азії, Африки, Європи. Удосконалення цимбал угорським майстром Й.Шундою (друга половина ХІХ ст.). Видатні угорські цимбалісти кінця ХІХ – початку ХХ ст. – Г.Аллага, Д.Ерделі, Л.Кук, А.Рац, Е.Балог. Виконавська мистецтво Т.Іордаке та його послідовників – румунських цимбалістів П.Стинге, Н.Вішанц, Б.Станеску; у Молдові – В.Копачинського, С.Крецу та ін. Плекання ними традицій національного інструментального музичного фольклору.

Формування регіональних осередків професійного цимбального мистецтва в Україні та запровадження класів цимбал в музично-освітніх закладах Києва, Львова, Чернівців, Луцька. Харкова. Випуск цимбально-методичної літератури – „Школа гри на білоруських цимбалах” Й.Жиновича (1948), „Школи гри на українських цимбалах” О.Незовибатька (1966), „Школи гри на цимбалах” Є.Гладкова (1983), а також методичний збірник „Методі до цимбал” В.Кречуна та В.Сирбу (Молдова) та ін.

Виконавська творчість сучасних українських цимбалістів-віртуозів – Д.Попічука, Г.Агратини, Т.Барана, В.Ватаманюка М.Петрини, а також зарубіжних – Х.Червенкової, К.Златнікової, Б.Душкової (Чехія), Б.Цекової (Словаччина), М.Фабіан, А.Сопалі, В.Гренчар (Угорщина). В. Кречуна, В.Сирбу (Молдова).

Сучасний концертний репертуар цимбалістів та творчість для цимбал Д.Задора, Д.Смольського, Д.Попічука, А.Гайденка, Б.Котюка, Т.Іордаке, Г.Аллаги, В.Сирохвата та ін.

Структура навчальної дисципліни «Викладання спеціальних дисциплін»

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин											
	Денна форма											
	Усього	У тому числі					Усього					
		Л	П	Л	і	С		л	п	лаб	Ін	ср
				а	н	р	о				д	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
Змістовий модуль 1. Навчально-виховні завдання педагога спеціального класу.												
Тема 1. Виховні аспекти педагога спец.класу		2				4	6					
Тема 2. Індивідуальний підхід до учня		1				2	3					

Змістовий модуль 2. Музичні здібності та методи їх розвитку

Тема 1. Музикал -ьність, музични -й слух та його властиво сті		1				2	3					
Тема 2. Музична пам'ять		1				2	3					

Змістовий модуль 3. Організація та планування навчального процесу

Тема 1. Поняття індивідуа -льного плану		1				2	3					
Тема 2. Урок як основна форма навчання		2				4	6					
Тема 3. Організа ція домашнь ої роботи учня		1				2	3					

Змістовий модуль 4. Розвиток виконавської техніки

Тема 1. Професій -на постановка баяніста як базова ланка формува ння виконавс-		1				2	3					
---	--	---	--	--	--	---	---	--	--	--	--	--

ької техніки												
Тема 2. Поняття виконавс- ької техніки		1				2	3					
Тема 3. Психофіз- ичні засади виконавс- ької техніки		2				4	6					

Змістовий модуль 5. Робота над музичним твором

Тема 1. Основні етапи роботи над музични- м твором		2				2	4					
Тема 2. Робота над поліфоні- єю		1				2	3					

Змістовий модуль 6. Поняття народного музичного інструмента

Тема 1. Визначення нар. музичного інструмента		1				2	3					
Змістовий модуль 7. Мистецтво скоморохів Київської Русі												
Тема1. Скоморохи - представники музичної культури Київської Русі та їх історична роль у формуванні сучасного народно- інструментального виконавства		1				2	3					
Змістовий модуль 8. Історія баянного (акордеонного) мистецтва Гармоніка в Росії, Україні у XIX ст.												
Тема1. Походження гармоніки та її поширення в Росії, Україні у XIX ст.		1				2	3					
Тема2. Баянне виконавство початку XX ст. (1907-1940 рр.)		1				2	3					
Тема3. Баянне виконавство другої половини XX ст. початку XXI ст.		2				2	4					
Тема4. Акордеонне мистецтво зарубіжних країн		2				2	4					

Змістовий модуль 9. Українські народні музичні інструменти												
Тема1. Походження кобзи- бандури. Кобзарська традиція на Україні кінця XVI – XIX ст.		2				2	4					
Тема2. Мистецтво бандуристів XX ст.		2				2	4					
Тема 3. Оркестри та ансамблі українських народних інструментів		1				2	3					
Тема 4. Історія цимбального мистецтва		1				2	3					
Усього годин		30				50	80					
Підсумковий контроль (Атестаційний екзамен)		-				10	90					
Усього годин		30				60	90					

6.КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ЗНАНЬ СТУДЕНТІВ З НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Сумарна шкала оцінювання здобувача з навчальної дисципліни

СУМА БАЛІВ ЗА ВСІ ВИДИ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	ОЦІНКА ECTS	ОЦІНКА ЗА НАЦІОНАЛЬНОЮ ШКАЛОЮ
90-100	A	відмінно
82-89	B	добре
74-81	C	
64-73	D	
60-63	E	задовільно
35-59	FX	незадовільно з можливістю повторного складання
0-34	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

Шкала оцінювання здобувача з семестрового екзамену та поточного контролю

БАЛИ ЗА ВСІ ВИДИ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	ОЦІНКА ECTS	ОЦІНКА ЗА НАЦІОНАЛЬНОЮ ШКАЛОЮ
45-50	A	відмінно
41-44	B	добре
37-40	C	
32-36	D	
30-31	E	задовільно
18-29	FX	незадовільно з можливістю повторного складання
0-17	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

7.Методи навчання

1. Методи організації та здійснення навчально-пізнавальної діяльності.
2. Методи стимулювання й мотивації навчально-пізнавальної діяльності.
3. Методи контролю (самоконтролю), корекції (самокорекції) за ефективністю навчально-пізнавальної діяльності.

8.Методи контролю.

1. Попередній контроль спрямований на виявлення знань студентів з тем, які будуть вивчатися.
2. Поточний контроль здійснюється під час практичних занять з метою перевірки засвоєння попереднього матеріалу і виявлення проблем опанування тими чи іншими навичками.
3. Тематичний контроль здійснюється періодично, після вивчення нової теми і має на меті систематизацію знань студентів.
4. Підсумковий контроль проводиться в кінці семестру, а також після закінчення курсу на атестаційному іспиті.

9.Рекомендовані джерела інформації

1. Бай Ю. Методические рекомендации по совершенствованию навыков управления произвольными движениями баяниста. – Запорожье, 1981
2. Бай Ю. Работа баяниста над развитием техники леджиеро. – Запорожье, 1984
3. Бай Ю. Развитие беглости с помощью тренировочных загрузок. – Запорожье, 1984
4. Баран Т. Світ цимбалів. – Львів: Світ, 1999.
5. Бай Ю. Методические рекомендации по совершенствованию навыков управления произвольными движениями баяниста. – Запорожье, 1981
6. Бай Ю. Работа баяниста над развитием техники леджиеро. – Запорожье, 1984
7. Бай Ю. Развитие беглости с помощью тренировочных загрузок. – Запорожье, 1984
8. Горенко Л. Некоторые особенности исполнения полифонических произведений И.С.Баха на баяне. – Харьков, 1983

9. Грінченко М. Історія української музики. – К., 1922.
10. Гуменюк А. Українські народні музичні інструменти. – К.: Наукова думка, 1967.
11. Давидов М. Київська академічна школа народно-інструментального мистецтва. – К., НМАУ ім. П. І. Чайковського, 1998.
12. Давыдов Н. Методика переложений инструментальных произведений для баяна. М., 1982
13. Давидов М. Основи формування виконавської майстерності баяніста. – К., 1983
14. Давыдов Н. Основне предпосылки формирования самостоятельности исполнителя-баяниста // Вопросы профессионального воспитания баяниста. – М., 1980
15. Давидов М. Проблеми розвитку академічного народно-інструментального мистецтва в Україні. – К., Вид. Ім. Олени Теліги, 1998.
16. Зінків І. Бандура як історичний феномен. – К.: Західноукраїнський консалтинг, 2013
17. Коцюба М. Деякі прийоми звуковидобування на баяне. - К., 1984
18. Кушпет В. Старцівство. – К.: Темпора, 2007.
19. Лавров Ф. Кобзарі. – Київ, Мистецтво, 1980.
20. Людкевич С. Відродження бандури // Дослідження, статті, рецензії, виступи. Т. 2. НАУ Інститут Українознавства ім. І. Крип'якевича, Львів, 2000.
21. Скляр І. Київська-харківська бандура. – К., Музична Україна, 1971.

